

dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen for at opnå advokatbeskikkelse for at sikre, at ansøgerne har et grundlæggende kendskab til de retsområder, som indgår i den juridiske bachelor- og kandidatuddannelse i Danmark.

Endelig finder udvalget, at Justitsministeriets praksis med at fastsætte en prøvetid for juridiske kandidater fra andre EU- eller EØS-lande med henblik på, at disse kan autoriseres som advokatfuldmægtige i Danmark, bør fremgå af retsplejeloven.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 283-284.

4.2.3. Udvalget foreslår – som tillige foreslået af Advokatrådet – at ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller i en organisation ligestilles med ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig hos en advokat, som udøver advokatvirksomhed.

Endvidere foreslår udvalget – som også foreslået af Advokatrådet – at der åbnes mulighed for, at også anden beskæftigelse end den i retsplejelovens § 119, stk. 3, nævnte, efter en konkret bedømmelse af stillingens indhold og relevans for advokatgerningen medregnes fuldt ud. I den forbindelse foreslås det, at retsplejelovens § 119, stk. 4, ændres, således at maksimumgrænsen på to år for medregning af andre juridiske stillinger end dem, der er nævnt i stk. 3, ophæves.

Udvalget har i forbindelse med de ovennævnte forslag navnlig lagt vægt på, at praktisk erfaring med advokatrelevante juridiske problemstillinger kan opnås gennem forskellige former for ansættelse. Ansøgerne vil herudover via den teoretiske grunduddannelse, jf. nedenfor, opnå kendskab til advokatretten, advokatfærdigheder og drift af advokatvirksomhed og via den praktiske prøve kendskab til retsagsbehandling.

Udvalget har endvidere for så vidt angår forslaget om, at ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig i en virksomhed eller i en organisation ligestilles med ansættelse som autoriseret advokatfuldmægtig hos en advokat, som udøver advokatvirksomhed, lagt vægt på, at advokatfuldmægtige i dag ikke sjældent bliver meget specialiserede, og at retsagsbehandling for mange ikke er en stor del af arbejdet. Der ses derfor ikke i dag baggrund for at opretholde forskellen mellem autoriserede advokatfuldmægtige hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed, og autoriserede advokatfuldmægtige i f.eks. et realkreditinstitut.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 284-285.

4.2.4. Udvalget foreslår – i lighed med Advokatrådet – at advokateksamenen omlægges, således at den fremover består dels af en teoretisk prøve i advokatret

(bl.a. reglerne om god advokatskik og klientkontovedtægten), advokatfærdigheder (bl.a. juridisk problembehandling, forhandling, retsagsbehandling og mediation) og drift af advokatvirksomhed (bl.a. regnskabsforståelse og -analyse), og dels af en praktisk prøve.

Den praktiske prøve bør bestå i førelse af én sag for byretten, landsretten eller Sø- og Handelsretten. Ikke enhver sag vil dog være egnet til at udgøre den praktiske prøve. Dommeren/dommerne i den pågældende sag må vurdere, om sagen har den tilstrækkelige tyngde. En sag ved landsretten eller Sø- og Handelsretten vil eventuelt kunne udgøre den praktiske prøve, selv om sagen ikke vil kunne indgå som den ene af de to prøvesager, der kræves for at opnå møderet for landsret og Sø- og Handelsretten.

Er det ikke muligt for ansøgeren at finde en egnet sag, der kan udgøre den praktiske prøve, kan ansøgeren i stedet møde i en fiktiv retssag. I så fald kan sagen ikke indgå som den ene af de to prøvesager, der kræves for at opnå møderet for landsret.

Det nærmere indhold af den praktiske prøve skal fastsættes af justitsministeren i en bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 279-281.

4.2.5. I lighed med Advokatrådet foreslår Advokatudvalget, at der stilles krav om obligatorisk efteruddannelse for alle advokater og advokatfuldmægtige. For advokatfuldmægtige betyder dette, at de ud over at deltage i advokatuddannelsen (grunduddannelsen) samtidig skal deltage i efteruddannelse. Det nærmere omfang af uddannelsen bør fastsættes af Justitsministeriet.

Udvalget lægger vægt på, at det er vigtigt, at advokater og advokatfuldmægtige løbende holder sig ajour med retstilstanden på udvalgte områder, samt at de til stadighed udvikler sig fagligt. I dag er det formentlig meget forskelligt, i hvilket omfang især advokater efteruddanner sig. Kravet om obligatorisk årlig efteruddannelse skal således medvirke til at sikre en høj kvalitet af advokatydelse.

Der henvises i øvrigt til betænkningens side 286-287.

4.2.6. Udvalget foreslår – som også foreslået af Advokatrådet – at retsplejelovens § 123, stk. 1, ændres, således at man ikke kan være indehaver af en advokatvirksomhed, før man i mindst 1 år enten har været i virksomhed som autoriseret fuldmægtig hos en advokat, der udøver advokatvirksomhed, eller som advokat har været ansat hos eller virket i fællesskab med en anden advokat.

Udvalget har i den forbindelse lagt vægt på, at en indehaver af en advokatvirksomhed – af hensyn til kli-